

Ervaringen

Ruim twaalf jaar geleden kreeg mevrouw Van der Linden een beroerte. Hierdoor raakte zij halfzijdig verlamd. Na een tijd in verpleeghuis Crabbehof gezeten te hebben, verhuisde zij naar Rivas-locatie De Waalburcht.

‘Tot haar 83^e leeftijd was mijn moeder super actief. Iedereen kon bij haar terecht en zij hielp iedereen’, vertelt dochter Tea. ‘Na die beroerte kon ze dit allemaal niet meer. Jaren heeft ze het hier geestelijk erg zwaar meegehad. Ze kon het niet accepteren en wilde zo graag terug naar huis. Ze was namelijk wel heel helder van geest. Een moeilijke periode.’

Vertrouwen

‘Toen ze werd overgeplaatst naar De Waalburcht was het echt een verademing. Mijn moeder was een van de eerste bewoners hier. Tussendoor is het wel een periode onrustig geweest qua personeel, maar dat is nu al een hele tijd stabiel. Het personeel is hartstikke lief voor haar en voor ons. Ze geven me het vertrouwen dat mijn moeder in goede handen is. Het is nogal wat namelijk. Je geeft toch de zorg voor je moeder volledig uit handen. Dan moet je wel een goed gevoel hebben bij de medewerkers en deze ook vertrouwen.’

Actief

‘Er worden regelmatig activiteiten georganiseerd en mijn moeder doet overal aan mee. Aan de bingo, de kerk op zondag en zingen op dinsdag. Dat actieve karakter van mijn moeder verandert niet. Zo zegt zij ook altijd: ‘Een middagdutje is voor oude mensen. Ik ga niet naar bed.’ Ze doet dan vaak wel een dutje in haar stoel.’

Goede band

‘Mijn moeder en ik hebben een goede band samen. Ik bezoek mijn moeder vrijwel dagelijks. Met mooi weer gaan we naar buiten of eten we soms een pannenkoek op het winkelcentrum. Mijn

kinderen en kleinkinderen komen ook vaak langs en daar geniet ze zo van. Ik hoop haar nog lang bij me te kunnen hebben. En de afdeling ook. Een tijd terug was er even sprake van dat mijn moeder naar een andere afdeling zou gaan, maar het personeel wilde haar graag houden. Dat zegt ook wel iets over de band.'

Juli 2019

[Naar het overzicht](#)